

7 И паднахъ на землѣ та, и чхъхъ гласъ който ми говореше: Савле, Савле, що ме гонишъ;

8 И азъ шговорихъ: кой си ты, Господи; и рече ми: азъ самъ Исусъ Назарей, когото ты гонишъ.

9 И който рече съ мене, свѣтлость тѣ оубо видѣха и оуплашихася, а гласъ тѣ на-оногова който ми говореше не чхъха.

10 И рехоха: що да сотворимъ, Господи; а Гдъ ми рече: станѣ та иди въ Дамаскъ, и тамъ ще да ти се каже за сичко, што ты ешъ ѿпредѣлено да прѣвишъ.

11 И понѣже ѿслѣпѣхъ ѿ блѣскатѣ на-оная свѣтлость, повѣдоха ме за ржкѣ та о-нія който рече съ мене, и така влѣзохъ въ Дамаскъ.

12 И нѣкой Ананія мѣжъ благоговѣишъ по законѣ, и свидѣтелствованъ (въ добротѣ) ѿ сички те Иудей, който живѣеха въ Дамаскъ.

13 Дойдѣ коды мене, и како се приближи при мене, рече ми: Савле брате, прогладни. и азъ тобѣ чѣсъ погладнахъ на него.

14 И той ми рече: Бгъ на-отцѣу те наши ѿпредѣлилъ те е да познаешъ негова та вола, и да видишъ праведникатѣ, и да чѣешъ гласъ ѿ оустѣ та мѣ:

15 Защото ще да мѣ вѣдешъ свидѣтель прѣдъ сички те человекы за тѣ вѣщи шо ты видѣлъ и чхлъ.

16 И сегѣ шо чѣкашъ: стани та се крѣсти, и ѿмый грѣхове те си, како призобѣшъ име то на-Гдѣ Исуса.

17 И како се вѣрнахъ во Иерусалимъ, и молехсе (Бгъ) въ цѣрква та, вѣдохъ во изстѣплѣнѣе.

18 И видѣхъ го че ми говори: пскрѣжай та излѣзъ скорѣ азъ Иерусалима, защото (чѣкаши те) не щѣтъ да прѣиматъ свидѣтелство то ты за мене.

19 И азъ рехохъ: Господи, они сами знаатъ защо азъ затварахъ въ темница та, и вѣехъ по совѣтища та о-ния който вѣровахавъ тѣе.

20 И когѣто се проливаше крѣвь тѣ на-твоегѣ перво-мченика Стефана, и азъ стоѣхъ тамъ и соизволавахъ на оубѣиство то мѣ и вѣрдехъ дрѣхи те на-о-ния който го оубѣиваха.

21 И рече ми: иди, защото азъ ще да те прѣтимъ далѣко въ пѣзычницѣ те.

22 И слышаха го дори до това слово (Иудей те): но послѣ Фанѣха да вѣкатъ, и говорѣха: истреби ѿ землѣ та тогова человекѣ, защото не трѣбѣва да е живъ.